

UUTISKIRJE

| TAPSA - SPECIAL |

Saammeko esitellä:

TAPANI "TAPSA" KASKELA, UUSI TOIMINNANJOHTAJAMME

Keuruulla syntynyt, Heinolassa kasvanut ja sieltä aikanaan ylioppilastodistuksensa saanut Kaskelan Tapani, tutummin Tapsa, on kutakuinkin kuuskymppinen mies. Hän on mies, joka totta vieköön tietää, mitä tarkoittaa työ ja mitä pitää sisällään sana yrittäminen.

Tapani Kaskela on Pirkanmaan Yrityskummiin uusi toiminnanjohtaja.

Tapsan ammatillinen kulku tähän päivään saakka, se on kuin kuuntelisi aarteita koppaansa poimivan, innostuneen pojan kertomusta. Aivan kuin hän oivaltaisi jokaisella uudella työpysäkillä, että juuri tämä juttu pitää hoitaa viimeisen päälle hyvin, sillä seuraavalla pysäkillä näitäkin oppeja tarvitaan. Ja juuri näin on käynyt.

Matkoilta ja kaikilta välipysäkeiltä kertyneet ja kerätyt aarteet ovat nyt Tapsan reppussa. Ja sekä reppu että reissumies ovat Pirkanmaan Yrityskummiin käytössä.

Kaskela vaikuttaa mieheltä, joka osaa nauttia työstään.

Tervetuloa Tapsa!

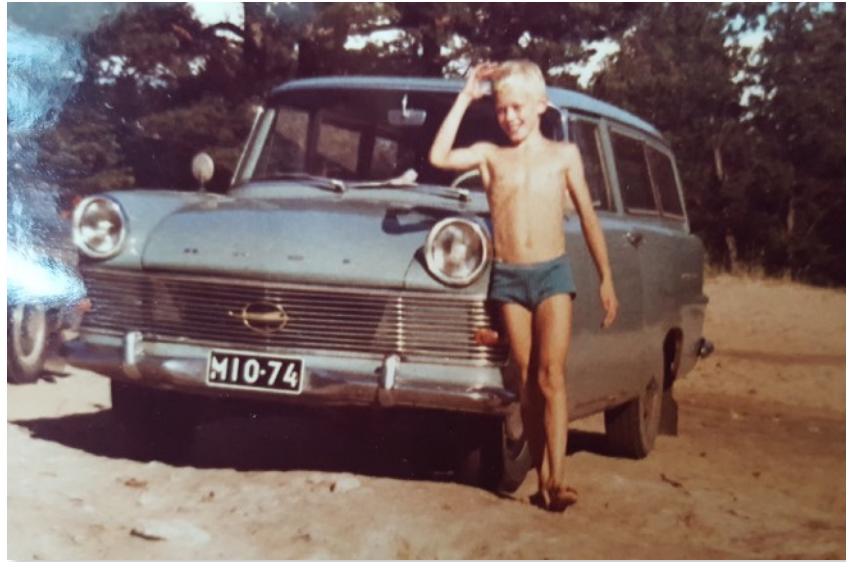
MATKOJA JA PYSÄKKEJÄ

– Isäni oli rakennusmestari. Oli siis kovasti luontevaa, että Kaskelan poika meni jo 14-kesäisenä rakennukselle töihin nauloja lankuista putsaamaan.

– Niihin ja jatkossa vähän vaativampiinkin rakennusalan hommiin pestauduin sen jälkeen monena kesänä. Myöhemmässä vaiheessa toimin vielä muurarin hanslankarina ja putkimiehenkin apuna. Laaja kirjo perimiehisiä taitoja tuli opituksi, kertoo Tapsa.

Rakentajan ja kirvesmiehenkin taidot hankkinut Kaskela laajensi nuoruudessaan elämäkokemustaan työskentelemällä myös tovin työvaihdossa Floridassa.

Työn syvä ymmärtäminen onkin yksi niistä avuista, joita Tapsa toi mukanaan Pirkanmaan Yrityskummeihin.

RAVINTOLA-ALALLE

– Palattuani Floridasta Suomeen suunnittelin menoa teknilliseen kouluun, mutta kun pestauduin kesätöihin hotelli Heinolan Heiliin, innostuinkin ravintola-alasta niin, että päätin pyrkiä Perhoon sen alan oppiin. Siellä koulussa tapasin myös vaimoni Leenin.

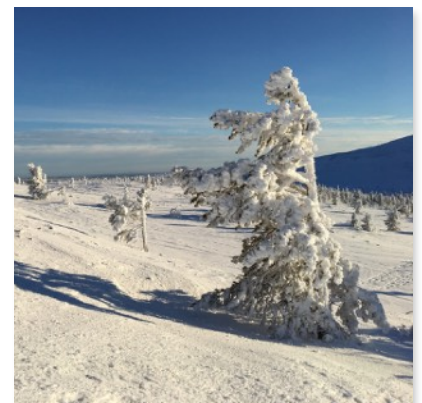
Nuori pari Kaskela teki Helsingin jälkeen pari vuotta samaa työvuoroa tunnetussa Vääksyn Tallukassa. Ja sitten taas teki mieli opiskelemaan. Tapsa lähti hankkimaan Perhosta työnjohdollista pätevyyttä ja Leeni puolestaan valitsi Haagan hotelli- ja ravintolaopiston.

Kohta miehen valmistuttua hänen taitojaan tarvittiin Dipolin (nyk. Aalto-yliopisto) ravintolakonsernissa Otaniemessä. Siellä Tapsa kulki muutamassa vuodessa uramatkaa ravintolapäälliköstä bankettipäälliköksi ja lopulta koko Hotelli Dipolin päälliköksi.

LAPPIIN

1990-luvun alussa Kaskelan jo monikerroksiseksi kehittynyt osaaminen oli myyntikoulutuksiin erikoistuneen Starico Instituutin käytössä. Kyseisen vuosikymmenen isoin juttu oli kuitenkin se, että perhe Kaskela lähti osakkaaksi ja yrittäjäksi Lappiin, tarkemmin sanoen huolehtimaan koko Ylläsjärven tunturihotellin toiminnasta. Tunturimaisemiin syntyi myös perheen esikoinen, joka sai olosuhteilta osuvan nimen. Hän on Pyry.

Perhe palasi eteläisemmille ”maalikylille” vaiheessa, jolloin esikoinen aloitti koulun. Paluumatkalla Kaskeloilla oli jo kaksi poikaa. Pyry oli saanut pikkuveljen Onnin.

– Yksi Lappi-vuosien merkittävistä opeista oli verkostoitumisen tärkeys ja suoranainen välttämättömyys, kertoo Tapsa, mies, joka on itse malliesimerkki verkostoitujasta.

– Varsinkin yrittäjän on hyvin vaikea toimia ja vaikea päästä etenemään, ellei tunne ihmisiä, sanoo Tapsa omiin kokemuksiinsa ja elämänoppeihinsa nojaten.

MATKA JATKUI

Kun Lapin vuodet olivat ohi, ei Kaskelan Tapsa suinkaan heittäytynyt levolle, vaan häntä kosiskeltiin takaisin Staricoon, nyt toimitusjohtajaksi. – Muutama vuosi meni siellä. Sitten vedin pienen tovin henkeä ja lähdin opiskelemaan henkilöstöpolitiikkaa, projektiosaamista ja evaluointia eli arviointityötä.

– Opiskeluun vaadittiin harjoittelujakso, ja paikka siihen löytyi Ensimetrissä.

Ja eipä aikaakaan, kun Tapsa Kaskela löysi itsensä tehtävästä, jossa hän pääsi keskittymään yritysten omistajan- ja sukupolvenvaihdoksiin. – Opin tuntemaan kentän hyvin, sillä kiersin noin 700 yritystä ja yrittäjää Pirkanmaalla. Tämä Pirkanmaan Yrittäjiin liittyvä tehtävänhoito kesti yli 10 vuotta.

– Keskustelut yrittäjien kanssa olivat vähän vastaavia, kuin kummiklinikat meillä. Arvelen, että kokemuksistani on löydettävissä jotakin mukaan tuotavaa myös yritysrummitoimintaan.

Kymmenisen vuotta sitten Tapsan työ omistajanvaihdoskoordinaattorina laajeni niin, että hän käytti 50 % ajastaan valtakunnalliseen, vastaavaan työhön. Toisen puolet työajastaan Kaskela palveli vastaavissa tehtävissä Pirkanmaan Yrittäjiä.

– Vuonna 2014 tuli vastaan tilanne, että minun olisi pitänyt muuttaa Helsinkiin, mikäli olisin halunnut jatkaa näissä valtakunnallisissa kuvioissa. Emme perheenä halunneet muuttaa, ja niinpä jatkoin Tampereella ensin puoliksi omistajavaihdoshankkeessa ja puoliksi Ensimetrin palveluksessa. Viime vuosina keskityin enemmän Ensimetrissä yritysneuvontaan ja ennen kaikkea alkavien yrittäjien perusopastukseen.

VALTAKUNNALLINEN PALKINTO

Lappi koulasi Kaskelaa myös pitkäjänteisyyteen. – Sitä ominaisuutta juuri olen tarvinnut muun muassa osallistuttuani näihin lukuisiin yritysten omistajanvaihdoshankkeisiin. Niissä nimittäin asioiden, tapahtumisten ja toimeenpanemisten aikajänne on todella suhteellinen käsite, kertoo Tapsa, joka sai muutama vuosi sitten valtakunnallisen omistajavaihdosasiiantuntija -palkinnon.

Tunnustus annettiin hänelle pitkä-jänteisestä ja ansiokkaasta työstä yritysten omistaja-vaihdosten edistämässä sekä alueellisella että valtakunnallisella tasolla.

Omistajavaihdokset ovat yksi vahvasti kasvava toiminnan alue myös Pirkanmaan Yrityskummeissa. Uudella yhdistyksen toiminnanjohtajalla on vahva kompetenssi tähänkin tehtävään.

JA NYT!

– Ja sitten! Minua kannustettiin hakemaan tätä Pirkanmaan Yrityskummiin toiminnanjohtajan avoimeksi tullutta paikkaa. Ja nyt olen täällä. Ehkä juuri tätä varten koko elämäni erilaisia ”kouluja” käyneenä. Henkisestihän työ kummeissa on paljolti saman oloista kuin moni aikaisempi toimintakenttäni.

– Tunnen tullessi monella tavalla tuttuun yhteisöön. Kaikki kolme edeltäjääni eli Kivimäen Karin, Eerolan Ilkan ja Mellerin Harrin, tunsin hyvin. Kummeistakin osa on entuudestaan tuttuja.

– Minulla on syvä halu jeesata yrityksiä. Haluan omalta osaltani tehdä tässä yhteisössä parhaani, jotta pirkanmaalaiset pk-yritykset voisivat mahdollisimman hyvin.

EI OHJELMAJULISTUKSIA

Tapsa Kaskela ei halua vielä tässä vaiheessa tehdä isoja työhönsä liittyviä ohjelmajulistuksia.

– On kuitenkin selvää, että haasteenamme on löytää tapa aktivoida olemassa olevia kummeja ja löytää uusia kummeja. Yhä laajeneva kiinnostus kummitoimintaa kohtaa kuormittaa aktiivisia kummejamme tällä hetkellä liikaa.

– Onko syytä tehdä joitakin asioita toisin kuin ennen, siihen en nyt näe ainakaan mitään erityistä aihetta. Tarvitsenko 100 päivää vai 60 päivää päästäkseni kummitoimintaan sisemmäs ja syvemmälle, sekin nähdään. Sitten voidaan katsoa uudelleen, sillä hyvässäkin voi olla jotain korjattavaa.

HAASTEET

Yrityskummiin uusi kippari kertoo vielä työnsä ja koko Pirkanmaan Yrityskummiin toiminnan suurimmat tämän hetken haasteet. - Meillä ei ole kysyntään nähden riittävä määrä aktiivisia ja motivoituneita kummeja.

– Kun ajattelen sitä lisätarvetta, jonka aktivoituneet kansainvälistymispalvelut ja ns. Rotterdam-hanke tuovat toimintaamme, on selvää, että me tarvitsemme lisää kummeja.

– Kummiksi ei kuitenkaan ketään voi pakottaa eikä väkisin aktivoita. Ihanteellisinta olisikin, että kummiksi haluava pyrkisi itse joukkoomme ja lähettäisi oma-aloitteisesti CV:n sekä hakemuksensa kummiin sähköpostiin ja kertoisi halukkuudestaan.

YHTEISKUNNALLINEN MERKITYS

Kaskelan mukaan on ilmeistä, että yrityskummeilla ja kummien palvelulla on monen muun vaikutuksen lisäksi myös hyvin suuri yhteiskunnallinen merkitys.

- Paljon muuta voidaan opiskella, mutta kokemusta, sitä ei saada kuin ”kantapään kautta”. Meillä on Pirkanmaan Yrityskummeissa joukko tällaisia huippukummeja, joilla tätä kokemusta on todella runsaasti.
- Ajattelen niin, että kummi ei ole varsinaisesti yrityksen oikea käsi, vaan enemmänkin eräänlainen taustavoima ja turva, ihminen, jolta voi kysyä, jolta saa kokemustietoutta ja joka toimii parhaimmillaan hyvänä peilinä yrittäjälle.
- Kummeillamme on lupa ja taito haastaa, kyky myös kyseenalaistaa ja heillä on se tärkeä kokemuksen tuoma osaaminen.
- Kummiyritykset ja -yrittäjät ovat puolestaan usein yksin ongelmiansa kanssa. He tarvitsevat kipeästi peilin, jonka kautta asioita voi tarkastella. Tässäkin suhteessa kummi on korvaamaton.
- Ja kun kummitoiminnan kautta nostetaan yrittäjän hyvinvointia, se johtaa yrityksen hyvinvoinnin lisääntymiseen ja se taas parantaa koko yhteiskunnan hyvinvointia.

HYVÄ KUMMI

– Hyvän kummin profiloiminen on vaikeaa, sillä me kaikki olemme omia persooniamme ja sellaisina aitoina meidän tulee myös toimia kummitehtävissämme. Siksi on tärkeää, että kummit valitsevat klinikoilla kummi-yrityksikseen sopivan mielenkiintoisia ja haastavia kohteita, yrityksiä, joista myös kummi voi saada itselleen jotakin oppia, toteaa Tapsa.

– Ja toisaalta, onhan kummityö joskus myös pelkkää ”pakkopullaa”, ihan kuin mikä työ tahansa. Parhaimmillaan tämä on kuitenkin kahdensuuntainen kasvamisen mahdollistaja; antamista ja saamista.

– En näkisi huonona sitä, että uusien kummien joukossa olisi niitäkin, jotka vielä ovat työelämässä kiinni. Yrittäjiksi ryhtyvät henkilöt ovat hekin nimittäin tällä hetkellä yhä nuorempia.

– Hyvä kummi on varmasti kyvykäs kuuntelijana, mutta omaa myös itse sujuvan ulosannin. Parempi siis suulas kuin puhumaton.

TOIMINNANJOHTAJAN TERVEINEN

Tapsa Kaskela haluaa välittää tämänkin haastattelun myötä kiitosterveisensä kaikille kummeille:

– Olen saanut teiltä todella positiivisen vastaanoton. Kiitos siitä. Ja te, joita en ole vielä tavannut, tulkaa käymään, tulkaa toimistolle tervehtimään ja aktivoitukaa klinikoille!

LÄHIFUTUURI

Ennen kuin erkanemme haastattelupöydästä, pyydän Tapsalta vielä lyhyen futuristisen vilkaisun. Mitä on edessämme, kun vuosikymmen vaihtuu?

- Tänä vuonna ylitämme todennäköisesti 170 klinikan rajan. Onko 200 klinikkaa vuodessa se maaginen piste, jonka yli meidän ei kuulukaan enää mennä, sitä mietin. Eli tarvitseeko aina kasvaa? Kummityöhän on kuitenkin vapaaehtoistyötä, ja liian kova kasvu voi pian karata käsistämme.
- Joka tapauksessa uskon, että saamme parin vuoden sisällä tarvitsemamme 50 uutta kummiä ja uskon, että jo vuonna 2020 me kaikki olemme mukana tavalla taikka toisella kansainvälistymistoiminnoissa.

VIELÄ PIENI KURKISTUS ”KEITTIÖNPUOLELLE”

Niinä päivinä ja niinä hetkinä, kun Kaskelan Tapsa ei tee työtään, niin.... mitä hän silloin tekee?

- Olen kulinaristi ja kuulun muun muassa Rotisseurs-paistinkääntäjiin, joten lienee luonnollista, että teen ruokaa, aina kun se on vain mahdollista.
- Ja koska pyysit, niin tässäpä se hyvän pippuripihvin kastikeneuvo sitten tulee:

Pihvit paistan aina voi-öljy -seoksessa.

Ennen lihan kypsentämistä kuullotan pannunpohjalla rasvassa pari pilkottua valkosipulin kynttä. Siitä saa hyvän makupohjan.

Ja pihvien mausteeksi suolaa sekä paljon pippuria.

Aineksiksi hyvään kastikkeeseen tarvitaan kuohukermaa, Dijon-sinappia ja loraus (=noin ruokalusikallinen) konjakkia.

Eilen lisäsin kiehautettuun kastikkeeseen vähän suppilovahveroita ja kirsikkatomaatteja.

Sävelsin siis vähän. Ja hyvää tuli.

- Toinen harrastukseni on golf. Kentälle on kotoani vain 10 minuutin matka. Jos tarvitsen lisää ”terapiaa”, lähdän koiran kanssa lenkille.
- Kotijoukkoihini kuuluvat tällä hetkellä vaimoni Leeni, musta kiva kääpiösnautserimme ja minä. Kaksi poikaamme ovat jo lentäneet pesästä.
- Tiivistäen voisin kutsua itseäni valoisan elämännäkemyksen omaavaksi perhekeskeiseksi mieheksi. Myös ystävät ovat meille tärkeitä.

